

ἀλλήλους ἐπὶ πολὺ, καὶ τραπεὶς Τελέτζης ἔφυγεν. ἐκράτησε δὲ ἡ μάχη ἀπὸ ὥρας εἴ
ἕως ὀψέ, καὶ πολλὰ πλήθη Βουλγάρων ἀνηλώθησαν, πολλοὶ δὲ καὶ ἐχειρώθησαν,
ἄλλοι δὲ καὶ προσερρύησαν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀρθεὶς τῇ τοιαύτῃ νίκη ἐθριάμβευσε
ταύτην ἐπὶ τῆς πόλεως, ἀρματωμένος σὺν τῷ στρατῷ εἰσελθὼν, εὐφημούμενος ὑπὸ
τῶν δῆμων καὶ ξυλοπανδούροις σύρων τοὺς χειρωθέντας Βουλγάρους, οὓς ἔξω τῆς
Χρυσῆς πόρτης ἀποτμηθῆναι ἐκέλευσεν ὑπὸ τῶν πολιτῶν. τὸν δὲ Τελέτζην
στασιάσαντες οἱ Βούλγαροι ἀπέκτειναν σὺν τοῖς ἄρχουσιν αὐτοῦ καὶ ἔστησαν
Σαβῖνον, γαμβρὸν ὄντα Κορμεσίου τοῦ πάλαι κυρίου αὐτῶν. τοῦ δὲ Σαβίνου εὐθέως
ἀποστείλαντος πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ζητοῦντος ποιῆσαι εἰρήνην, κομβέντον
ποιήσαντες οἱ Βούλγαροι ἀντέστησαν στερρῶς τῷ Σαβίνῳ λέγοντες, ὅτι "διὰ σοῦ ἡ
Βουλγαρία μέλλει δουλοῦσθαι τοῖς Ῥωμαίοις." στάσεως δὲ γενομένης, φεύγει
Σαβῖνος ἐν τῷ κάστρῳ Μεσημβρίας καὶ προσερρύη τῷ βασιλεῖ. ἔστησαν δὲ οἱ
Βούλγαροι ἕτερον κύριον ἑαυτῶν, ὀνόματι Παγάνον. κγ'. θ'. β'. ι'. Τούτῳ τῷ ἔτει
ἀντήρην οἱ τῆς ἐρήμου καὶ τοῦ Βασραθῶν τῷ Ἀβδελαῖ, δύο ἀδελφοί, οὓς ἀποστείλας
ἀνείλε σὺν χιλιάσιν π' στρατοῦ. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐξῆλθον Τοῦρκοι ἐκ τῶν Κασπίων
φυλῶν καὶ ἀνείλον πολλοὺς εἰς Ἀρμενίαν καὶ ἔλαβον αἰχμαλωσίαν πολλήν καὶ
ὑπέστρεψαν. Κοσμάς δὲ τις ἐπίσκοπος Ἐπιφανείας τῆς κατὰ Ἀπάμειαν τῆς Συρίας,
Κομανίτης ἐπιλεγόμενος, τῶν πολιτῶν Ἐπιφανείας πρὸς Θεόδωρον, τὸν πατριάρχην
Ἀντιοχείας, ἔγκλησιν ποιησαμένων κατὰ τοῦ αὐτοῦ Κοσμά περὶ μειώσεως ἱερῶν, καὶ
αὐτοῦ μὴ δυναμένου ταῦτα συστήσαι, ἀπέστη τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ὁμόφρων
τῆς αἰρέσεως Κωνσταντίνῳ κατὰ τῶν ἀγίων εἰκόνων γέ434 γονεν. ὃν κοινῇ γνώμη
Θεόδωρος, ὁ πατριάρχης Ἀντιοχείας, καὶ Θεόδωρος Ἱεροσολύμων, καὶ Κοσμάς
Ἀλεξανδρείας σὺν τοῖς ὑπ'αὐτοὺς ἐπισκόποις τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀγίας πεντηκοστῆς μετὰ
τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἀγίου εὐαγγελίου ὁμοφρόνως ἀνεθεμάτισαν ἕκαστος κατὰ τὴν
ἑαυτοῦ πόλιν. Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἀπὸ ἀρχῆς τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς γέγονε κρύος μέγα
καὶ πικρότατον, οὐ κατὰ τὴν ἡμετέραν γῆν μόνον, ἀλλὰ πολλῶ μᾶλλον κατὰ
ἀνατολήν καὶ ἄρκτον καὶ δύσιν, ὥστε τὴν ἀρκτῶν τοῦ Πόντου παραλίαν ἐπὶ ῥ'
μίλια τὸ πέλαγος ἀπολιθωθῆναι ἐκ τοῦ κρύους ἐπὶ λ' πήχεις τὸ βάθος, καὶ ἀπὸ
Ζιγχίας μέχρι τοῦ Δανουβίου καὶ τοῦ Κοῦφι ποταμοῦ τοῦ Δάναστρί τε καὶ Δάναπρι
καὶ τῶν Νεκροπήλων καὶ τῆς λοιπῆς ἀκτῆς μέχρι Μεσημβρίας καὶ Μηδείας τὰ ὅμοια
πεπονθότων. τοῦ δὲ τοιοῦτου πάγους ἐπιχιονθέντος ηὐξήθη ἐπὶ ἄλλας κ' πήχεις,
ὥστε συμμορφωθῆναι τὴν θάλασσαν τῇ ξηρᾷ, καὶ πεζοβατεῖσθαι ὑπερθεν τοῦ κρύους
ἀπὸ τε Χαζαρίας, Βουλγαρίας καὶ τῶν λοιπῶν παρακειμένων ἐθνῶν, ὑπὸ τε
ἀνθρώπων ἀγρίων τε καὶ ἡμέρων ζώων. τῷ δὲ Φεβρουαρίῳ μηνὶ τῆς αὐτῆς δευτέρας
ἰνδικτιῶνος τοῦ τοιοῦτου πάγους κατὰ θεοῦ κέλευσιν εἰς πλείστα καὶ διάφορα
ὄροφάνη τμήματα διαιρεθέντος, καὶ τῇ τῶν ἀνέμων βία ἐπὶ Δαφνουσίαν καὶ τὸ
Ἱερὸν κατενεχθέντων, οὕτω διὰ τοῦ στενοῦ ἐπὶ τὴν πόλιν ἔφθασαν μέχρι τῆς
Προποντίδος καὶ τῶν νήσων καὶ Ἀβύδου πᾶσαν τὴν παραλίαν ἀκτὴν ἐπλήρωσαν, ὧν
αὐτόπται καὶ ἡμεῖς γεγόναμεν ἐπιβάντες ἐπὶ ἑνὸς αὐτῶν σὺν καὶ τισιν ὁμήλιξι λ' καὶ
παίζοντες ἐπάνω αὐτοῦ. εἶχον δὲ καὶ ζῶα ἄγρια τε καὶ ἡμερα τεθνεῶτα. πᾶς δὲ ὁ
βουλόμενος ἀπὸ Σοφιανῶν ἕως τῆς πόλεως, καὶ ἀπὸ Χρυσοπόλεως ἕως τοῦ ἀγίου
Μάμαντος καὶ τῶν Γαλάτου ἀκωλύτως διὰ ξηρᾶς ἐβάδιζον. ἐν δὲ ἐξ αὐτῶν
προσραγὲν τῇ τῆς Ἀκροπόλεως σκάλα συνέτριψεν αὐτήν. ἕτερον δὲ παμμέγεθες τῷ
τείχει προσραγὲν τοῦτο μέγας ἐδόνησεν, ὡς καὶ τοὺς ἔνδοθεν οἴκους
συμμετασχεῖν τοῦ σάλου. εἰς τρία δὲ 435 διαρραγὲν ἔζωσε τὴν πόλιν ἀπὸ τῶν
Μαγγάνων ἕως τοῦ Βοοσφόρου, οὗ τινος τὸ ὕψος ὑπερεῖχε τὰ τεῖχη· πάντες δὲ οἱ τῆς
πόλεως ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες καὶ παῖδες ἀδιαλείπτως τῇ θεᾷ τούτων
προσεκαρτέρουν καὶ μετὰ θρήνων καὶ δακρύων οἴκοι ἀνέκαμπτον, ἀποροῦντες τί